

Το θάρρος, η τόλμη και η αφοβία της Μάρτυρος!

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Μέγας Αντώνιος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[...] Ο μακάριος Ισίδωρος μου διηγήθηκε ένα πράγμα αξιομνημόνευτο που είχε ακούσει από τον μακάριο Αντώνιο, όταν τον είχε συναντήσει κάποια, Ποταμίαινα

στ' όνομα, ωραιότατη κόρη που ζούσε τον καιρό του Μαξιμιανού [ρωμαίος αυτοκράτορας] του διώκτη, ως δούλη κάποιου, που ο κύριος της, αν και προσπάθησε με πολλές υποσχέσεις, δεν κατάφερε να την πείσει να υποταχθεί στα θελήματά του.

Τελικά εξεμάνη και την παρέδωσε στον τότε έπαρχο της Αλεξάνδρειας, στη διάθεσή του, ως χριστιανή και βλασφημούσα τις περιστάσεις και τους βασιλείς λόγω των διωγμών, προτρέποντάς τον με χρήματα: «Εάν συγκατατεθεί με το σκοπό μου, φύλαξέ την ατιμώρητη, εάν δε επιμείνει στην αδιαλλαξία, σε παρακαλώ να τιμωρηθεί, για να μη χλευάσει ζωντανή την ασωτία μου».

Αφού δε την έφεραν μπροστά στο βήμα, προσπαθούσαν με διάφορα τιμωρητικά όργανα να της αλλάξουν γνώμη.

Μεταξύ των άλλων διέταξε ο δικαστής να ανάψουν ένα μεγάλο καζάνι γεμάτο πίσσα.

Ενώ δε έβραζε η πίσσα και έκαιγε πολύ, της πρότεινε: «Η πήγαινε και υποτάξου στα θελήματα του κυρίου σου, η διατάζω να σε κατεβάσουν στο καζάνι για να συνετιστείς».

Αυτή δε απάντησε λέγοντας: «Μη γένοιτο ποτέ τέτοιος δικαστής που διατάζει να υποτασσόμαστε στην ασωτία».

Τότε εκείνος εξεμάνη και διατάζει, αφού τη γυμνώσουν, να τη βάλουν στο καζάνι.

Αυτή τότε είπε με δυνατή φωνή:

«Εν ονόματι του βασιλέως σου που εσύ φοβάσαι, αν αποφάσισες να με τιμωρήσεις έτσι, διάταξε να με κάψουν σιγά-σιγά στο καζάνι, για να δεις πόση υπομονή μου χαρίζει ο Χριστός που εσύ αγνοείς».

Και καιόμενη αργά-αργά για πολλή ώρα, ξεψύχησε, αφού η πίσσα έφθασε μέχρι τον τράχηλό της.

Απόσπασμα από το βιβλίο, Παλλαδίου «Λαυσαϊκή ιστορία», της σειράς «Άνθη της ερήμου», έκδοση της Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα, Αγίου Όρος 1980. Εισαγωγικά, μετάφραση, Μοναχός Συμεών Σταυρονικητιανός.

<https://bit.ly/3zr58Up>